

УДК 351.86.076:005.21]:303.4](045)

DOI <https://doi.org/10.32782/cuj-2025-4-11>**Таран Євгеній Іванович**

кандидат політичних наук, доцент,

доцент кафедри глобальної та національної безпеки

Навчально-наукового інституту

публічного управління та державної служби

Київського національного університету імені Тараса Шевченка

ORCID: 0000-0002-1822-6978

Scopus ID: 57223097486

Researcher ID: GOE-5351-2022

ПЕРСПЕКТИВНІ НАПРЯМИ РОЗВИТКУ ДЕРЖАВНОЇ ПОЛІТИКИ НАЦІОНАЛЬНОЇ БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ У СЕРЕДНЬОСТРОКОВІЙ ПЕРСПЕКТИВІ

У статті розглядаються важливі питання розвитку державної політики національної безпеки України, оцінки її ефективності, впливу сучасних геополітичних змін на національні інтереси, а також перспективні напрями вдосконалення системи управління національною безпекою забезпечення безпеки у середньостроковій перспективі. Актуальність цього дослідження зумовлена загостренням геополітичних викликів у регіоні, посиленням загроз національній безпеці України, необхідністю адаптації державної політики до нових зовнішніх і внутрішніх умов. Особливо важливо досліджувати перспективи середньострокового розвитку національної безпеки у контексті інтеграції України до європейських та світових безпекових структур. Мета статі полягає в аналізі актуального стану державної політики у сфері національної безпеки України та визначенні перспектив середньострокового розвитку системи національної безпеки з урахуванням внутрішніх та зовнішніх викликів. У дослідженні використано такі методи, як системний аналіз, порівняльний аналіз, метод експертних оцінок, прогнозування та моделювання сценаріїв розвитку національної безпеки, а також методи аналізу нормативно-правових документів. У статті зазначено, що українське законодавство створює нормативну базу для стратегічних документів, забезпечує правову рамку для військових реформ, мобілізації ресурсів та інтеграції України у міжнародні оборонні структури. Стаття вказує на те, що у середньостроковій перспективі геополітична ситуація у світі буде характеризуватися збільшенням проблем в державі та підвищенням їх складності, тому на найближчі 5–10 років ключовими загрозами держави будуть гібридні та кіберзагрози, регіональна нестабільність, економічний тиск, соціальні кризи та екологічні проблеми. Сформульовано перспективні напрями розвитку державної політики національної безпеки у середньостроковій перспективі (5–10 років) з урахуванням прогнозованих геополітичних змін. Надано рекомендації щодо удосконалення системи управління національною безпекою. Представлені можливості інтеграції України у європейські та світові безпекові структури.

Ключові слова: державна політика, національна безпека, геополітичні зміни, напрями розвитку державної політики національної безпеки України, система управління національною безпекою, перспективні напрями розвитку державної політики національної безпеки України.

Taran Ye. I. Prospective directions for the development of the state national security policy of Ukraine in the medium-term perspective

The article considers important issues of the development of the state policy of national security of Ukraine, assessment of its effectiveness, impact of modern geopolitical changes on national interests, as well as promising directions of improvement of the system of national security management ensuring security in the medium term. The relevance of this study is due to the aggravation of geopolitical challenges in the region, the strengthening of threats to the national security of Ukraine, the need to adapt state policy to new external and internal conditions. It is especially important to study the prospects of the medium-term development of national security in the context of Ukraine's integration into European and global security structures. The purpose of the article is to analyze the current state of state policy in the field of national security of Ukraine and determine the prospects of the medium-term development of the national security system taking into account internal and external challenges. The study used such methods as system analysis, comparative analysis, expert assessment method, forecasting and modeling of

© Таран Є. І., 2025

Стаття поширюється на умовах ліцензії CC BY 4.0

national security development scenarios, as well as methods of analysis of regulatory documents. The article states that Ukrainian legislation creates a regulatory framework for strategic documents, provides a legal framework for military reforms, resource mobilization and Ukraine's integration into international defense structures. The article indicates that in the medium term, the geopolitical situation in the world will be characterized by an increase in problems in the state and an increase in their complexity, therefore, in the next 5–10 years, the key threats to the state will be hybrid and cyber threats, regional instability, economic pressure, social crises and environmental problems. Promising directions for the development of the state policy of national security in the medium term (5–10 years) are formulated, taking into account the projected geopolitical changes. Recommendations are given for improving the national security management system. The possibilities of Ukraine's integration into European and world security structures are presented.

Key words: *state policy, national security, geopolitical changes, directions of development of the state policy of national security of Ukraine, national security management system, promising directions of development of the state policy of national security of Ukraine.*

Вступ. Національна безпека держави охоплює енергетичну незалежність, стійкість економіки, дипломатичну присутність і навіть інформаційну культуру суспільства. Головними геополітичними викликами для України є: тривала російська агресія, реструктуризація світового безпекового порядку, енергетична та економічна залежність, інформаційна війна та гібридні загрози, міграційні та гуманітарні кризи, кліматичні та технологічні виклики. Сукупність цих процесів поступово змінює саму природу національної безпеки.

Посилення участі України у світовій системі безпеки стало не просто зовнішньополітичним курсом, а й аспектом стратегічного виживання. Приєднання до спільних оборонних ініціатив, співпраця із союзниками НАТО, обмін розвідувальними даними, розвиток спільних кіберзахисних платформ – все це створює каркас нової структури національної безпеки.

розвиток державної політики національної безпеки України в умовах геополітичних змін є предметом постійної уваги науковців. Серед них варто виділити працю В. Миргород-Карпової, К. Корощенко «Система забезпечення національної безпеки: механізм діяльності та проблеми галузі» [1, с. 337], де увага приділена аналізу системи забезпечення національної безпеки, зокрема механізмам її функціонування та проблемам, які наявні у цій галузі. Дослідники М. Миколайчук, М. Попов, О. Дуліна в роботі «Удосконалення системи інструментів управління безпекою України на регіональному рівні» [2, с. 232] звертають увагу на управління безпекою на регіональному рівні, зокрема здійснюють удосконалення системи інструментів такої сфери. В роботі

«Національна безпека України в умовах воєнного стану: сучасний стан» [3, с. 213] науковці К. Ізбаш, С. Деревянкін вивчають особливості національної безпеки України в умовах повномасштабного вторгнення. У статті В. Білого та В. Михальчука «Основні напрями забезпечення національної безпеки держави» [4, с. 92] автори досліджують основні напрями забезпечення національної безпеки держави. Дослідник О. Ромців у роботі «Забезпечення національної безпеки України в умовах геополітичних викликів» [5, с. 237] звертає увагу на проблеми забезпечення національної безпеки України в умовах геополітичних викликів. Дослідник В. Базиченко в роботі «Загрози та виклики державному управлінню у сфері національної безпеки України в умовах глобальних та регіональних викликів» [6, с. 344] зазначає, що питання забезпечення та управління національною безпекою особливо актуалізувалися в умовах глобальних змін, які виникли в епоху глобалізації, тому в роботі зосереджено увагу на основних ризиках та загрозах національній безпеці у сучасних умовах. Науковці О. Мосієнко, О. Гордійчук, І. Клименко, Ю. Кондратюк у статті «Національна безпека України: аналіз ризиків та викликів» [7, с. 98] роблять аналіз основних ризиків та викликів, які стоять перед Україною у сфері національної безпеки.

Як видно з аналізу літератури, в Україні є низка досліджень, що присвячені проблемам забезпечення національної безпеки в умовах воєнного стану, геополітичних викликів, глобальних та регіональних загроз тощо. Водночас є потреба в дослідженнях, які б розглядали перспективні напрями розвитку державної по-

літики національної безпеки та могли б дати відповідні прогнози, що підвищило б стійкість суспільства та державних інституцій на середньострокову перспективу.

Таким чином, не вирішені раніше аспекти загальної проблеми полягають у відсутності комплексного підходу до прогнозування загроз, інтеграції внутрішніх і зовнішніх викликів, врахування технологічних і соціально-економічних факторів, а також у недостатній інтеграції України у міжнародну систему безпеки. Визначення цих прогалів і є ключовим завданням цього дослідження.

Мета статі полягає в дослідженні актуального стану державної політики у сфері національної безпеки України та визначенні перспектив середньострокового розвитку системи національної безпеки з урахуванням внутрішніх та зовнішніх викликів.

Матеріали та методи. У цьому дослідженні застосовано комплексний підхід, що передбачає поєднання теоретичних, аналітичних і емпіричних методів, що дозволяє повністю оцінити стан державної політики національної безпеки України та перспективи її розвитку в умовах геополітичних змін.

Основою дослідження стали нормативно-правові документи України у сфері національної безпеки та оборони, зокрема Конституція України, Закон України «Про національну безпеку», Стратегія національної безпеки України, оборонні концепції та інші стратегічні документи.

Для досягнення мети дослідження застосовувалися такі методи, як: системний аналіз для комплексного вивчення стану національної безпеки та взаємозв'язків між її складниками; прогнозування та моделювання сценаріїв розвитку для оцінки середньострокових перспектив; метод експертних оцінок для залучення думки фахівців у сфері безпеки та оборони; аналіз нормативно-правових документів і статистичних даних для обґрунтування висновків і рекомендацій.

Результати. Національна безпека є однією з базових категорій державного управління, яка відображає стан захищеності життєво важливих інтересів особи, суспільства та держави від внутрішніх і зовнішніх загроз. У найза-

гальнішому вигляді поняття національної безпеки визначається як здатність держави забезпечити стабільний розвиток, суверенітет, територіальну цілісність, конституційний лад і добробут громадян, зберігаючи при цьому можливість ефективного реагування на виклики різного характеру.

У реальній політичній практиці ефективна система національної безпеки формується не на основі окремої моделі, а через комбінування їх елементів. Для України оптимальним підходом є гібридна модель, що поєднує стратегічне планування, адаптивність управлінських рішень, нормативно-правове забезпечення та інтеграційні механізми міжнародної співпраці. Така модель дозволяє гнучко реагувати на зміни без втрати стратегічної цілеспрямованості.

Своєю чергою закони створюють нормативну базу для реалізації стратегічних документів. Вони забезпечують правову рамку для військових реформ, мобілізації ресурсів та інтеграції з міжнародними оборонними структурами. У поєднанні зі Стратегією та оборонними концепціями вони формують комплексну систему національної безпеки та оборони [8].

Україна формує комплексну систему національної безпеки, яка поєднує [9, с. 66]:

- стратегічне бачення – система національної безпеки визначає пріоритети та довгострокові цілі;
- тактичне планування – оборонні концепції деталізують структуру та розвиток ЗСУ;
- правову підтримку – закони забезпечують нормативну базу для реалізації стратегій та концепцій.

Як видно, національна безпека є комплексним феноменом, що охоплює політичну, економічну, військову, інформаційну та соціальну сфери.

Водночас можемо зазначити, що у середньотерміновій перспективі геополітична ситуація у світі буде характеризуватися посиленням багатовимірного вихору та збільшенням складності проблем для держав. Таким чином, на 5–10 років ключовими загрозами для держави будуть гібридні й кіберзагрози, регіональна нестабільність, економічний тиск, соціальні кризи та екологічні проблеми. Відповідно, державна політика у сфері національ-

ної безпеки має будуватися на комплексному підході, який поєднує технологічні, соціальні і стратегічні засоби реакції, забезпечуючи проактивність та адаптивність системи безпеки.

Також інтеграція України у європейські та світові структури безпеки є стратегічним пріоритетом держави, що сприяє зміцненню її обороноздатності, підвищенню рівня національної безпеки та забезпеченню стійкого розвитку у глобальному та регіональному контексті. Така інтеграція передбачає поглиблену співпрацю у військовій, політичній, економічній та інформаційній сферах з міжнародними партнерами. У таблиці 1 зазначено основні напрями інтеграції України, заходи, які мають бути реалізовані для успішних інтеграційних процесів, а також очікуваний ефект для держави від практичного впровадження інтеграційної політики України.

Як видно з таблиці 1, інтеграція України у європейські та світові безпекові структури відкриває широкі перспективи для підвищення обороноздатності та національної безпеки. Вона сприяє розвитку сучасних управлінських, технологічних і стратегічних механізмів реагування на загрози, надає доступ до міжнародного досвіду та ресурсів, а також посилює позиції України у глобальному безпековому середовищі. Для максимальної ефективності така інтеграція повинна здійснюватися комплексно, поєднуючи військові, політичні,

технологічні та дипломатичні інструменти.

З урахуванням вищевикладеного вважаємо, що у середньотривалій перспективі (5–10 років) державна політика національної безпеки повинна брати до уваги динамічні геополітичні зміни, технологічні інновації та трансформації світової системи безпеки. Очікуване посилення гібридних загроз, кібератак, інформаційних кампаній та економічного тиску вимагає оновлення стратегічних підходів і комплексного перегляду наявних механізмів (рис. 1).

Реалізація цих пріоритетів дозволить державі гарантувати гнучку, проактивну та комплексну систему національної безпеки, здатну ефективно реагувати на сучасні та очікувані загрози, а також підвищити стійкість суспільства та державних інституцій в умовах середньострокових геополітичних змін.

Ефективність національної безпеки значною мірою залежить від якості управлінської системи, яка забезпечує координацію між державними органами, оперативне прийняття рішень та адаптацію до нових загроз.

Сучасні виклики потребують комплексного підходу до удосконалення управління у сфері безпеки. В таблиці 2 зазначено основні напрями удосконалення системи управління у сфері національної безпеки, заходи, які необхідно здійснити для реалізації політичних цілей, а також прогнозовано результат цієї діяльності (табл. 2).

Таблиця 1

Інтеграція України у європейські та світові структури безпеки

Напрямок інтеграції	Основні заходи	Очікуваний ефект
Європейські структури безпеки (НАТО, ЄС)	Брати участь у спільних навчаннях, програмах взаємодії, здійснювати обмін розвідувальною інформацією; уніфікація систем управління	Підвищення оборонних можливостей, сумісності сил, модернізація управлінських систем
ООН та регіональні організації (ОБСЄ)	Участь у миротворчих операціях, моніторингових місіях, дипломатичному врегулюванні конфліктів	Зміцнення політичної та військової легітимності України; підвищення міжнародного авторитету
Міжнародні фінансові та технічні організації	Забезпечення засобами для оновлення оборонної інфраструктури, підвищення кібербезпеки та критичних об'єктів	Підвищення технологічної стійкості та готовності до сучасних загроз
Міжурядові та міжвідомчі платформи обміну інформацією	Спільні центри обміну даними, аналітичні платформи, спільні навчання	Швидке реагування на загрози, ефективна координація та прогнозування кризових ситуацій
Дипломатична та військова інтеграція	Активне партнерство, участь у міжнародних консультаціях, координація оборонної політики	Посилення суверенітету та захист національних інтересів; підвищення стійкості держави

Джерело: сформовано автором на основі [10, с. 155]

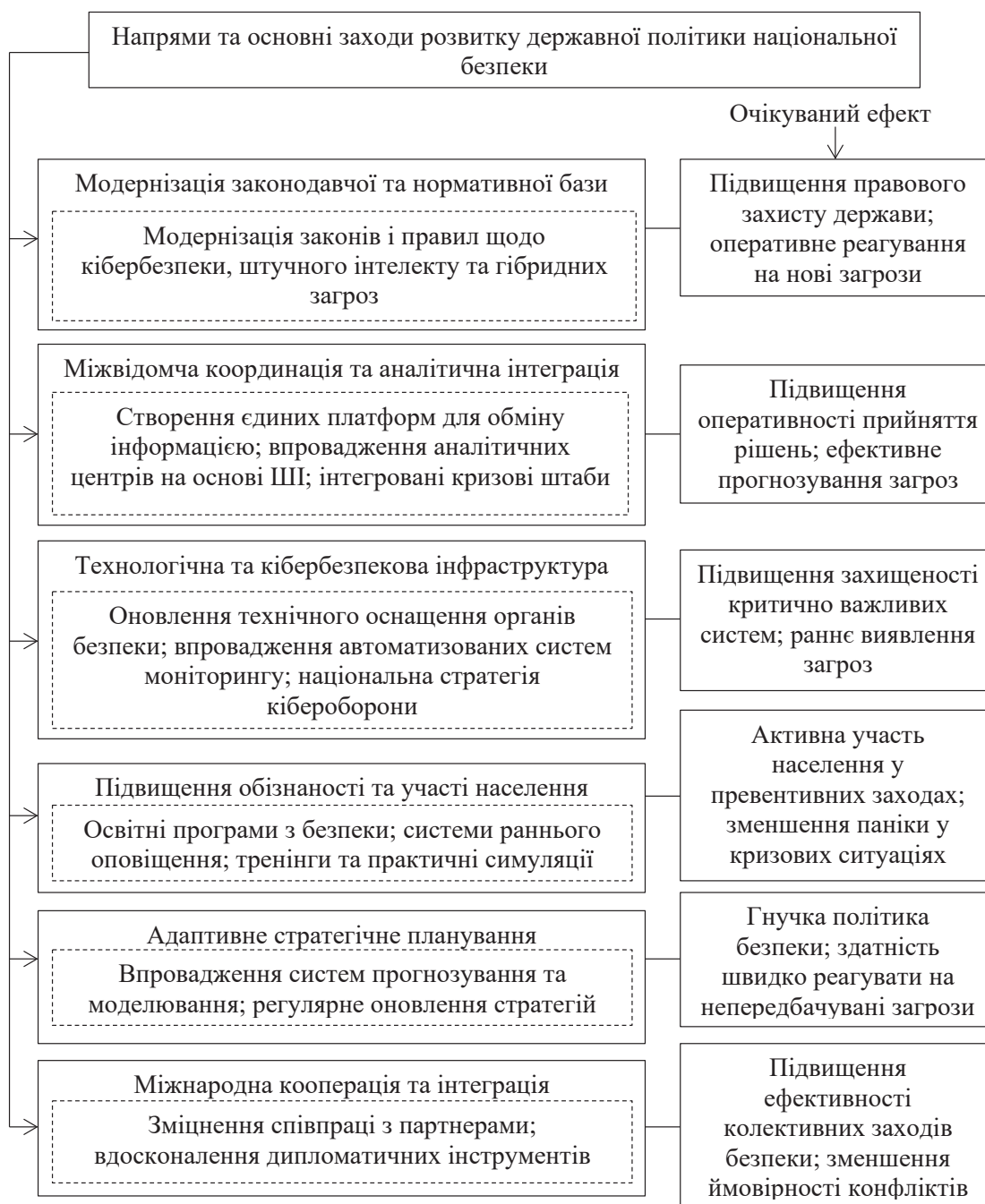

Рис. 1. Перспективні напрями розвитку державної політики національної безпеки України у середньостроковій перспективі

Джерело: авторська розробка

Як видно з таблиці 2, реалізація зазначених напрямів створює передумови для формування сучасної, адаптивної та інтегрованої системи управління, яка спроможна ефективно реагувати на сучасні та прогнозовані загрози, що забезпечує стійкість держави і захист її національних інтересів.

Висновки. У статті проаналізовано основні напрями державної політики національної без-

пеки України в умовах сучасних геополітичних змін, у тому числі військової, економічної, енергетичної та соціальної сфер. Виявлено головні виклики та загрози, що впливають на національну безпеку, з урахуванням гібридних конфліктів, кібератак та економічної залежності від зовнішніх факторів. Підкріплено необхідність модернізації системи національної безпеки, інтеграції сучасних цифрових тех-

Таблиця 2

Напрями удосконалення системи управління національною безпекою України

Напрями удосконалення	Основні заходи	Очікуваний ефект
Інституційна оптимізація	Огляд структури органів безпеки; заснування інтегрованих кризових та аналітичних центрів; реалізація єдиних стандартів роботи	Підвищення ефективності взаємодії органів; швидке прийняття рішень; усунення дублювання функцій
Технологічна модернізація управління	Впровадження автоматизованих систем моніторингу та аналітики; застосування ШІ для аналізу даних; інтеграція інформаційних систем	Своєчасне виявлення загроз; точні прогнози; оптимізація управлінських процесів
Підвищення професійної компетентності персоналу	Регулярне навчання і тренінги; програми обміну знаннями з іноземними партнерами; виховання культури аналітичного мислення	Підвищення готовності до реагування на загрози; ефективне аналітичне забезпечення рішень
Адаптивне стратегічне планування	Регулярне оновлення стратегій; впровадження моделей прогнозування та сценарного планування; механізми оперативного реагування	Гнучка політика безпеки; здатність швидко реагувати на нові та непередбачувані загрози
Підвищення прозорості та підзвітності	Відкриті механізми ухвалення рішень; внутрішній аудит і моніторинг; розповсюдження інформації серед населення	Формування довіри; контроль ефективності заходів; підвищення рівня культури безпеки у суспільстві

Джерело: сформовано автором на основі [11, с. 311]

нологій і вдосконалення механізмів раннього попередження загроз.

У результаті проведеного аналізу систематизовано ключові напрями розвитку політики національної безпеки на середньострокову перспективу. До них слід зарахувати вдосконалення законодавчого регулювання, підвищення рівня обороноздатності держави, а та-

кож зміцнення стійкості критично важливої інфраструктури.

Перспективними векторами подальших досліджень у галузі є інтеграція сучасних цифрових технологій з акцентом на посилення військової, енергетичної та економічної безпеки, поглиблення міжнародної взаємодії у рамках спільних проєктів і програм.

Література

1. Миргород-Карпова В.В., Корощенко К.Р. Система забезпечення національної безпеки: механізм діяльності та проблеми галузі. Юридичний науковий електронний журнал. 2022. № 9. С. 337–340. <https://doi.org/10.32782/2524-0374/2022-9/82>.
2. Миколайчук М.М., Попов М.П., Дуліна О.В. Удосконалення системи інструментів управління безпекою України на регіональному рівні. Національні інтереси України. 2025. № 3(8). С. 232–251. [https://doi.org/10.52058/3041-1793-2025-3\(8\)-232-251](https://doi.org/10.52058/3041-1793-2025-3(8)-232-251).
3. Ізбаш К.С., Дерев'янкін С.Л. Національна безпека України в умовах воєнного стану: сучасний стан. Південноукраїнський правничий часопис. 2024. № 1. С. 213–217. <https://doi.org/10.32850/sulj.2024.1.34>.
4. Білий В.І., Михальчук В.М. Основні напрями забезпечення національної безпеки держави. Інвестиції: практика та досвід. 2021. № 17. С. 92–98. <https://doi.org/10.32702/23066814.2021.17.92>.
5. Ромців О.І. Забезпечення національної безпеки України в умовах геополітичних викликів. Аналітично-порівняльне правознавство. 2025. Вип. 04, Ч. 1. С. 237–242. <https://doi.org/10.24144/2788-6018.2025.04.1.39>.
6. Базиченко В.В. Загрози та виклики державному управлінню в сфері національної безпеки України в умовах глобальних та регіональних. Вісник ХНТУ. 2025. № 2(93), Ч. 1. С. 344–348. <https://doi.org/10.35546/kntu2078-4481.2025.2.1.46>.
7. Мосієнко О., Гордійчук О., Клименко І., Кондратюк Ю. Національна безпека України: аналіз ризиків та викликів. *Society and Security*. 2024. № 2–3 (3). С. 98–105. [https://doi.org/10.26642/sas-2024-2-3\(3\)-98-105](https://doi.org/10.26642/sas-2024-2-3(3)-98-105).
8. Підготовка стратегічних документів у сфері національної безпеки України в умовах російської агресії: обрані аспекти. URL: <https://geostrategy.org.ua/media/statti/pidgotovka-strategichnyh-dokumentiv-u-sferi-nacionalnoyi-bezpeky-ukrayiny-v-umovah-rosiyskoyi-agresiyi-obrani-aspekty> (дата звернення: 03.10.2025).

9. Ключко О., Семенець-Орлова І. Національна безпека: український вимір. *Наукові праці Міжрегіональної Академії управління персоналом*. Політичні науки та публічне управління. 2022. № 2(62). С. 66–75. [https://doi.org/10.32689/2523-4625-2022-2\(62\)-10](https://doi.org/10.32689/2523-4625-2022-2(62)-10).

10. Романюк Н.А., Романюк Р.Й. Інституційні формати європейської безпеки: досвід та перспективи трансформації. *Регіональні студії*. 2023. № 33. С. 155–161. <https://doi.org/10.32782/2663-6170/2023.33.23>.

11. Лисенко С.О. Вдосконалення стратегічних принципів державного управління інформаційною безпекою у складі національної безпеки України. *Вчені записки ТНУ імені В.І. Вернадського*. 2024. Том 34 (73). № 1. С. 311–316. <https://doi.org/10.32782/TNU-2663-6468/2024.1/54>.

References

1. Myrhorod-Karpova, V.V., & Koroshchenko, K.R. (2022). Systema zabezpechennia natsionalnoi bezpeky: mekhanizm diialnosti ta problemy haluzi [National security system: mechanism of activity and problems of the industry]. *Yurydychnyi naukovyi elektronnyi zhurnal – Legal scientific electronic journal*, 9, 337–340. <https://doi.org/10.32782/2524-0374/2022-9/82> [in Ukrainian].

2. Mykolaichuk, M.M., Popov, M.P., & Dulina, O.V. (2025). Udoskonalennia systemy instrumentiv upravlinnia bezpekoiu Ukrainy na rehionalnomu rivni [Improving the system of security management tools in Ukraine at the regional level]. *Natsionalni interesy Ukrainy – National interests of Ukraine*, 3(8), 232–251. [https://doi.org/10.52058/3041-1793-2025-3\(8\)-232-251](https://doi.org/10.52058/3041-1793-2025-3(8)-232-251) [in Ukrainian].

3. Izbash, K.S., & Dereviankin, S.L. (2024). Natsionalna bezpeka Ukrainy v umovakh voiennoho stanu: suchasnyi stan [National security of Ukraine under martial law: current state]. *Pivdennoukrainskyi pravnychyi chasopys – South Ukrainian Law Journal*, 1, 213–217. <https://doi.org/10.32850/sulj.2024.1.34> [in Ukrainian].

4. Bilyi, V.I., & Mykhalchuk, V.M. (2021). Osnovni napriamy zabezpechennia natsionalnoi bezpeky derzhavy [Main directions of ensuring the national security of the state]. *Investytsii: praktyka ta dosvid – Investments: practice and experience*, 17, 92–98. DOI: 10.32702/23066814.2021.17.92 [in Ukrainian].

5. Romtsiv, O.I. (2025). Zabezpechennia natsionalnoi bezpeky Ukrainy v umovakh heopolitychnykh vyklykiv [Ensuring Ukraine's national security in the face of geopolitical challenges]. *Analychno-porivnialne pravoznavstvo – Analytical and comparative law*, 04, 1, 237–242. <https://doi.org/10.24144/2788-6018.2025.04.1.39> [in Ukrainian].

6. Bazychenko, V.V. (2025). Zahrozy ta vyklyky derzhavnomu upravlinniu v sferi natsionalnoi bezpeky Ukrainy v umovakh hlobalnykh ta rehionalnykh [Threats and challenges to public administration in the sphere of national security of Ukraine in the context of global and regional]. *Visnyk KhNTU – KhNTU Bulletin*, 2(93), 1, 344–348. <https://doi.org/10.35546/kntu2078-4481.2025.2.1.46> [in Ukrainian].

7. Mosiienko, O., Hordiichuk, O., Klymenko, I., & Kondratiuk, Yu. (2024). Natsionalna bezpeka Ukrainy: analiz ryzykiv ta vyklykiv [National Security of Ukraine: Analysis of Risks and Challenges]. *Society and Security*, 2–3 (3), 98–105. [https://doi.org/10.26642/sas-2024-2-3\(3\)-98-105](https://doi.org/10.26642/sas-2024-2-3(3)-98-105) [in Ukrainian].

8. Pidhotovka stratehichnykh dokumentiv u sferi natsionalnoi bezpeky Ukrainy v umovakh rosiiskoi ahresii: obrani aspekty [Preparation of strategic documents in the sphere of national security of Ukraine in the context of Russian aggression: selected aspects]. Retrieved from: <https://geostrategy.org.ua/media/statti/pidgotovka-strategichnyh-dokumentiv-u-sferi-natsionalnoyi-bezpeky-ukrayiny-v-umovah-rosiyskoyi-agresiyi-obrani-aspekty> [in Ukrainian].

9. Klochko, O., & Semenets-Orlova, I. (2022). Natsionalna bezpeka: ukrainskyi vymir [National Security: The Ukrainian Dimension]. *Naukovi pratsi Mizhrehionalnoi Akademii upravlinnia personalom – Scientific works of the Interregional Academy of Personnel Management. Politychni nauky ta publichne upravlinnia*, 2(62), 66–75. [https://doi.org/10.32689/2523-4625-2022-2\(62\)-10](https://doi.org/10.32689/2523-4625-2022-2(62)-10) [in Ukrainian].

10. Romaniuk, N.A., & Romaniuk, R.Y. (2023). Instytutsiini formaty yevropeiskoi bezpeky: dosvid ta perspektyvy transformatsii [Institutional formats of European security: experience and prospects for transformation]. *Rehionalni studii – Regional studios*, 33, 155–161. <https://doi.org/10.32782/2663-6170/2023.33.23> [in Ukrainian].

11. Lysenko, S.O. (2024). Vdoskonalennia stratehichnykh pryntsyipiv derzhavnoho upravlinnia informat-siinoiu bezpekoiu u skladi natsionalnoi bezpeky Ukrainy [Improving the strategic principles of state management of information security as part of the national security of Ukraine]. *Vcheni zapysky TNU imeni V.I. Vernadskoho – Academic notes of the V.I. Vernadsky TNU*, 34(73), 1, 311–316. <https://doi.org/10.32782/TNU-2663-6468/2024.1/54> [in Ukrainian].

Дата надходження статті: 03.11.2025

Дата прийняття статті: 28.11.2025

Опубліковано: 26.12.2025